

Enhedslisten har ikke noget EF-direktiv, vi skal have implementeret, men vi er stærkt optaget af at få lavet en god beskyttelse af børn og unge på det danske arbejdsmarked. Men når arbejdsministeren så for at tækkes Venstre og De Konservative stiller ændringsforslag, der forringer lovforslaget, har det pludselig ændret karakter og er blevet en implementering af direktivet for EU's skyld og ikke for indholdets skyld.

Vi er fortsat optaget af beskyttelsen af børn og unge og vil derfor meget gerne have lovforslaget tilbage i Arbejdsmarkedsudvalget efter denne andenbehandling, så vi kan fortsætte med en mere konstruktiv behandling af det indholdsmæssige i lovforslaget. De problemer, vi ser i lovforslaget, er pudsigt nok nogle helt andre end dem, der anfægter Venstre og De Konservative. Vi mener nemlig, at det er for den ældre gruppe af unge, at beskyttelsen ikke er god nok, og det vil vi meget gerne have lov at arbejde videre med.

Vi håber, at vi forud for tredjebehandlingen kan få nogle positive resultater ud af det.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg allerførst spørge hr. Ole Stavad, som heroppefra for lidt siden sagde, at i regeringens EU-udvalg har der været lange diskussioner om dette direktivforslag: Hvad i alverden kan jeg f.eks. som Europaudvalgsmedlem bruge det til, at man i regeringens EU-udvalg har haft nogle lange diskussioner? Det kan jeg ikke bruge til noget som helst, og jeg synes, det er noget mærkeligt noget at bringe ind i sådan en diskussion.

Jeg har allerede sagt det, men jeg vil gerne sige det igen, at i Dansk Folkeparti er vi selvfølgelig fuldt tilfredse med, at der tegner sig et flertal imod dette direktivforslag. Vi har været imod hele vejen igennem. Vi føler, at EU sniger sig ind på alle områder, og at det her er et område, som EU slet ikke burde blande sig i.

Vi mener også, at dette understreger behovet for et kompetencekatalog over, hvad det er, EU skal tage sig af, og hvad det er, vi på nationalt plan selv skal tage os af. Uden et såkaldt kompetencekatalog får vi aldrig nogen sinde det såkaldte nærhedsprincip til at fungere ordentligt. Det forsøgte vi også at fortælle regeringen, da den udarbejdede sit oplæg til den kommende regeringskonference. Vi kan med beklagelse konstatere, at det var ikke noget, regeringen ønskede at have med i sit oplæg til den regeringskonference, som gik i gang i sidste måned i Torino.

Lad mig så også sige, at vi jo er i en særegen situation med dette direktivforslag. Det rejser nogle helt principielle EU-retlige spørgsmål. Vi står med et direktiv, som er vedtaget i Ministerrådet, endda med Danmarks tre stemmer, men der er altså et flertal her i Folketinget imod direktivforslaget. Spørgsmålet er, hvorvidt direktivet træder i kraft i Danmark, når det nu altså er vedtaget i Ministerrådet.

Kigger vi lidt på domspraksis, viser det sig, at et direktiv ikke umiddelbart træder i kraft i et land, der ikke har implementeret direktivet, men vi kan også se, at i nogle domme har EF-Domstolen sagt, at det gør det alligevel efter et vist stykke tid. Hvis et land modsætter sig at gennemføre et direktiv, er det ikke sådan, at direktivet ikke på et tidspunkt får virkning i det pågældende land. Det betyder, at hvis vi ikke gør noget, men blot læner os tilbage og siger, at der er et flertal imod dette direktivforslag, vil direktivet på et eller andet tidspunkt alligevel træde i kraft på dansk grund.

Det er derfor, at Dansk Folkeparti nu må spørge regeringen: Hvad agter regeringen at foretage sig på baggrund af, at der er et flertal i Folketinget imod dette direktivforslag? Agter regeringen at læne sig tilbage og se på, at direktivet på et eller andet tidspunkt får retsvirkning på dansk grund – efter at EF-Domstolen efter Traktaten har afgjort et præjudicielt spørgsmål om, hvad der er retspraksis i Danmark – således at danske domstole på et eller andet tidspunkt bliver forpligtet til også at tage højde for dette direktiv? Er det det, regeringen vil gøre, eller vil den gøre det, som vi mener er det korrekte, nemlig at sige: O.k., der er et flertal i Folketinget imod dette direktivforslag, og så må vi fra dansk side føre en offensiv strategi imod direktivforslaget og gå til EF-Domstolen og henholde os til subsidiaritetsprincippet og sige, at det her direktivforslag overtræder det subsidiaritetsprincip, som man har påstået er gennemført med Maastricht-Traktaten, hvorfor vi nægter, at dette direktivforslag overhovedet skal have nogen retsvirkning i Danmark? Det ville være en offensiv strategi, der ville falde godt i tråd med, at der her i Folketinget er et flertal imod direktivforslaget, og så kan man da sige, at vi også fik sendt et klart signal til regeringskonferencen om, at vi ikke vil acceptere EU-regulering, hvis vi mener, det krænker det såkaldte subsidiaritetsprincip.

Så et konkret spørgsmål til arbejdsministeren: Vil regeringen føre en sådan offensiv strategi,